

عنوان مقاله:

امنیت پایدار در جنوب خاوری ایران

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 4، شماره 13 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

ایرج افشارسیستانی

خلاصه مقاله:

استان پهناور و استراتژیک سیستان و بلوچستان در جنوب ایران و شمال دریای عمان و باختر افغانستان و پاکستان قرار گرفته و از دیرباز خسانگاه یکی از دیرین ترین و پربارترین نموده‌های فرهنگ ایرانی بوده (راولینسون ۱۳۷۸: ۳۴) و در دورانی بیش از ده هزار سال همواره پایدار مانده است و آثار درخشان فرهنگ ایرانی، به گونه‌های گوناگون در سراسر آن نمایان است (افشار سیستانی، ۱۳۸۱: ۱۷). سیستان و بلوچستان سرزمین اسطوره‌ها و حماسه‌ها، کانون اجتماع‌های شهرنشینی، پل پیوند آسیای باختری با هند و چین، و گذرگاه کاروان‌های بازرگانی بوده است (خیرآبادی، ۱۳۷۶: ۹۷). جنوب خاوری ایران به انگیزه چیرگی به اقیانوس هند و دریای عمان و نیز جایگاه فیزیکی ویژه‌ی خود دارای ارزش استراتژیک است، و هم چنین قرار گرفتن این منطقه در آغاز راه‌های زمینی و در جای برخورد ابرقدرت‌ها، از دیرباز جایگاه سیاسی و نظامی ویژه‌ای را به دست آورده است (افشار سیستانی، ۱۳۸۱: ۴۴). ریشه‌ی ناامنی‌های موجود در خاور ایران، ترکیبی از موضوع‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی، اجتماعی و... بوده و برای روبرویی با آن، بایسته است به تلفیقی از راهکارها و روش‌های همانند روی آورد. در این زمینه می‌توان به وجود پیوند میا منافع اقتصادی مردم منطقه و شرارت و ناامنی اشاره کرد. نهاد‌های مسوول باید در چهارچوب برنامه‌ای منظم بتوانند این پیوند را به شکل مخالف جریان موجود، سازمان‌دهی نمایند. آسیب‌های روانی و فرهنگی، گرایش به مصرف مواد مخدر و خطرهای ناشی از آن، نه تنها جمهوری اسلامی ایران، بلکه تمامی جامعه‌های جهانی را مورد تهدید قرار داده است. در حالی که ایران با بهره‌گیری از هزینه‌های ملی به تنهایی بار مبارزه با یک تهدید جهانی را به عهده گرفته است. برای مبارزه با قاچاق و مرزهای ناامن، بایسته است اراده‌ای جهانی شکل گرفته و هزینه‌های روبرویی با آن را همه‌ی کشورهای جهان برعهده گیرند. همسانی‌های فرهنگی و همگنی ساختار جمعیتی دو سوی مرزهای خاور ایران، فضای مساعدی را برای رشد هرگونه اقدام ضد امنیتی در منطقه پدید آورده است. برای تغییر ساختار و ایجاد جریان هم‌گرایی در کناره‌ی مرز خاوری کشور، بایسته است طرح‌های اقتصادی، صنعتی، کشاورزی و با اعطای مزایای ویژه و با انتقال یا کوچ و به صورت بلندمدت اجرا شود (رضوی، ۱۳۸۰: ۱۸).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030303>

